

ΟΡΘΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(μέ Θεός Κύριος)

Τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται στὸν ἦχο τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Μηναίου.

• Ἐὰν ψάλλεται ἓνα μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις, μετὰ τοῦ Δόξα..., εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον «ἀναστάσιμον» Θεοτοκίον.

• Ἐὰν τὸ μηναῖο ἔχει δύο ἀπολυτίκια, ψάλλονται, τὸ μὲν πρῶτο στὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ δὲ δεύτερο μετὰ τοῦ Δόξα... καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν..., ὡς ἀνωτέρω.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος ᾠδῆς Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Ταχὺ προκατάλαβε

σταυρωοπλισαμενοι οι αθλοφοροι
σου ενικησαν τα μηχανηματα του
αρχεκακου εχθρου Χριστε ο Θεος η
μων ελαμψαν ως φωστηρες τους βροτους
οδηγουντες νεμουσιτας ιασεις τοις

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 εν πι στει αι του σιν αυ των ταις ι κε σι

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 αις σω στον τας ψυ χας η μων

Αυτόμελον

Στίχος Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τ — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ων εν ο λω τω κο σμω μαρ τυ ρων σου

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ως πορ φυ ραν και βυσ στον τα αι αι μα τα

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 η Εκ κλη σι α σου στο λι σα με ε νη

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 δι αυ των βο α σοι Χρι στε ο Θε ος

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 τω λα ω σου τους οι κτιρ μους σου κα τα πεμ

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ψον ει ρη νην τη πο λι τει α σου δω

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 ος

Ταχύ προκατάλαβε

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.


 ὁ ἰ μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη α

 θλη σει αυ των στε φα νους ε κο μι σαν το της

 α φθαρ σι ας εκ σου του Θε ου η μων σχον

 τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν νους κα θει

 λον ε θραυ σαν και δαι μο νων τα α νι

 σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε σι αις σω

 σον τας ψυ χας η μων

Δόξα.. Καί νῦν.. Θεοτοκίον


 Το απ αι ων ος α πο κρυ φον και Αγ γε λους

 α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το

 κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν

α συγ χυ τω ε νω σει σα ρκου με νος και Σταυ
 ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ζα με
 νος δι ου α να στη σας τον πρω το πλα στον
 ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μων

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Μαρτυρικὸν

η με ρον τα των αγ γε λων στρα τε ευ
 μα τα εν τη μνη μη των α θλο φο ρων πα ρα
 γε γο νε τας των πι στων δι α νοι ας
 φω τι ι σαι και την οι κου με νην τη χα
 ρι τι φαι δρυ υ ναι δι αυ των ο Θε ος δυ
 σω που με νος δω ρη σαι η μιν το με γα ε λε
 ος

Νεκρώσιμα

Ταχὺ προκατάλαβε

Στίχος Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Δ Ψ υ χας ας με τε στη σας εκ των προ σκαι
 ρων προς σε α να παυ στον Κυ ρι ε ως παν
 το δυ να μος και μο νος α θα να τος α νες
 α φες οι κτιρ μον τα αυ τοις πεπραγμε να
 ε λε η στον ε λε η μον των χει ρων σου τα
 ερ γα πρε σβει αις της Θε ο το κου μο νε
 φι λαν θρω πε

Στίχος Αί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τ ου βι ου το προ σκαι ρον δι α πε ρα σαν
 τες με τε στη σαν Κυ ρι ε προς σε τον ευ
 σπλαγ χνον πι στως οι βι ω σαν τες ους περ ε

πι τον το πον της α νε σε ως τα ζον στη
 σον εκ δε ζι ων σου εν η με ρα της δι ι
 κης τα του τοις η μαρ τη με να πα ρα
 βλε ψα με νος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Πιστωνι λα στη ρι ον συ α νε δει χθης
 Α γνη κοι νον κα τα φυ γι ον και με σι
 τει α φερ μη Παρ θε νε Θε ο νυμ φε ο
 θεν και των εν πι στει προς Θε ον με τα σταν
 των φα νη θι νυν με σι τις και σω τη ρι
 ος πυ λη προς πλα τος του πα ρα δει σου
 του τους ει σα γου σα

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος δ'

Ῥοδὴ α' - Ὁ Εἰρμὸς

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῶ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φαιδρύνεται αἰεὶ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν, Κυρίου Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα, Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα, τῆς ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

στιχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰνέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον λαόν, ποιάναν τας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν, δῆμον ὅλον τῶν ὁσίως, βιωσάντων καὶ σώματος, ἡδονὰς νεκρωσάντων ἐν πνεύματι.

στιχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσχυς παρὰ Θεοῦ, Γυναῖξιν ἐδωρήθη, ἐν ἀσκήσει καὶ στερρᾷ, ἀθλήσει τὸν ἐχθρόν, συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τούτων Κύριε πρεσβείαις, Προφητῶν τε ἀγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Δικαίωσον Χριστέ, οὓς δικαία προνοία, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἀφθαρτον ζωὴν, μετεβίβασας δούλους σου, πᾶσί τε σὺν τοῖς δικαίοις, συγχορεύειν ἀζίωσον, τὰ αὐτῶν

παριδῶν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἠϋδόκησεν Ἀγνή, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου· ὅθεν υἰοθετηθέντες, δι' αὐτοῦ τὸν οὐράνιον, εὐλογοῦμεν Πατέρα ὑμνοῦντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος δ'

ᾠδὴ α' - Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Κρατήσας, τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου, χειρὸς ὁδήγησον, ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστέ, ἐπὶ θέαν τοῦ κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἄφράστου, καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ, κληρονομεῖν ἀζώσον Χριστέ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δικαίων τῇ χάριτι, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ σου αἵματος.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Νεκρώσει, τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας, τῇ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός, αὐτὸς καὶ νῦν ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ᾠραῖος, τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὸ Θεὸς ὁ Υἱός, ὡς δὲ ἐκ σου Παρθένε σαρκωθείς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος οὐκ εἶχε θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

Ἀκολουθεῖ ἢ α' ὡδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

ᾠχος δ'

ᾠδὴ γ' - Ὁ Εἰρμός

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάρια

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες, καὶ σφαγέντες προσήχθησαν, τῷ τυθέντι Ἀμνῶ καὶ Λόγω, τοῦ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ Ἱερομύσται, ἐξ ἀναζίων προσήγαγον, τοὺς ἀζίους διδασκαλίαις, ἱεραῖς καταλαμπρύνοντες.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὔρε τῶν Ὁσίων σύλλογος, δί' ἐγκρατείας θεόθεν, τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, ἐντρυφήσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θείαις ἀναβάσεσι.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πάντας οὓς πιστῶς μετέστησας, πάντων ἱκεσίαις, τῶν σῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα, ἐν

τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἶνον τῷ ἐκ τῷ Θεῷ προσάζωμεν, τῆς Παρθένου, ἀποτεχθέντι βουλήματι, Γυναικῶν τεχορούς, Ἀγγέλων, τοῖς χοροῖς ἐπισυνάψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος δ΄

ᾠδὴ γ΄ - Οὐκ ἐν σοφίᾳ

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νενικηκότες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς προτελευτήσασι θείαν ἀνάπαυσιν.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Τὴν στρεφομένην, διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδείου μεθέξεως τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς ἀύλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἔνθα ἦχος καθαρός, ἑορταζόντων ἀζίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεισιν τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ θείῳ τόκῳ, παρθενίαν συνήρμωσας Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντός, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὗ περ τῷ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,

μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγεται τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου).

Κοντάκιον Μαρτυρικὸν

ᾠχος πλ.δ' αὐτόμελον

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν..» καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου

Αὐτόμελον ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

ἢ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἀκολουθοῦν τὰ τοῦ μηναίου· ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ψάλλονται τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου:

Νεκρώσιμον ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ἦχος β'

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον,

καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξάγιου.

ἢ

Θεοτοκίον ἦχος γ'
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

- Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ὀρίζει Μεγάλη Δοξολογία, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου εἰς 4 μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ καὶ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος».
- Μὴ λεγομένης Μεγάλης Δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν.
- εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὴ δοξολογία, χῦμα.

Ψαλμὸς ρμη' (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

- Αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

- Αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

• Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

• Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

• Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

• Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ


Ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικὰ, καταλιμπάνεται τὸ α'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

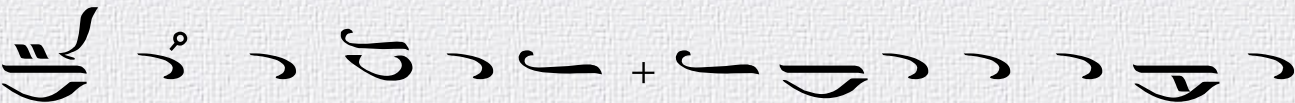
Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ


Ἦχος $\frac{4}{\text{δ}}$ Βου

π.Κ.Παπαγιάννη

Α γ γε ε λων συμ με το χοι γε γο να τε
 α γι οι μαρ τυ ρες εν στα δι ω τον Χρι στον
 αν δρει ει ως κη ρυ ζαν τες παν τα γαρ τα εν τω
 κο σμω κα τε λι πε τε τερ πνα ως α νυ
 παρ κτα την πι στιν δε ως αγ κυ ραν α σφα
 λη η ε κρα τη σα τε ο θεν και την πλα νην
 α πε λα σαν τες πη γα α ζε τε τοις πι



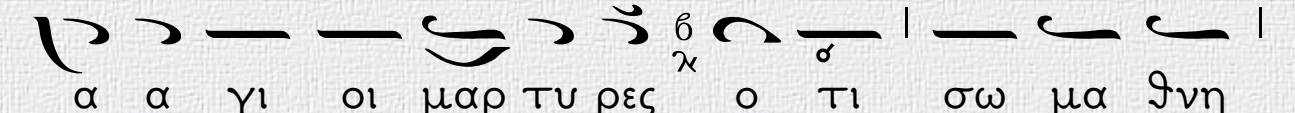
 στοις ι α μα α των χα ρι σμα τα α


 παυ στως πρε σβευ ον τες υ πε ερ των ψυ χων η


 μων

στιχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.



 ως υ μων μη θου μα σω μεν τους α γω νας


 α α γι οι μαρ τυ ρες ο τι σω μα θνη


 τον πε ρι κει με ε νοι τους α σω μα τους


 εχ θρου ους ε τρο πω σα σθε ουκ ε φο βη σαν υ


 μας των τυ ραν νων αι α πει λαι ου κα τε


 πτη ζαν υ μας των βα σα νων αι προ σβο λαι ον τως


 α ζι ι ως πα ρα Χρι στου ου ε δο


 ζα σθη τε και ταις ψυ χαις η μων αι τει σθε το


 με γα ε λε ος

στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τ ἰ μι ος ο θα να τος των α γι ι ων
 σου Κυ ρι ε ^β_λ ζι φε σι γαρ και πυ ρι και ψυ
 χει συν τε τριμ με νοι ^π_q ε ζε χε αν το
 αι αι μα αυ των ελ ^α πι δα ε χον τες εις
 σε α πο λα βει ^β_λ ει ν του κα μα του τον μι σθον
 υ πε μει ει ναν και ε ε λα βον πα ρα σου
 + Σω τηρ το με γα ε λε ος ^β_λ

Νεκρώσιμον

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Π ου ε στιν η του κο σμου προ σπα θει α ^Δ_{δλ}
 που ε στιν η των προ σκαι ρων φαν τα σι α ^β_λ που
 ε στιν ο χρυ σος και ο αρ γυ υ ρος που ε ^π_q


 ΟΣΤΙΝ ΤΩΝ ΟΙ ΚΕ ΤΩΝ Η ΠΛΗΜ ΜΥ ΡΑ ΚΑΙ Ο

 ΘΟΥ ΒΟΣ ΠΑΝ ΤΑ ΚΟ ΝΙΣ ΠΑΝ ΤΑ ΤΕ ΦΡΑ ΠΑ ΑΝ ΤΑ

 ΣΚΙ Α ΑΛ ΛΑ ΔΕ ΕΥ ΤΕ ΒΟ Η ΣΩ ΜΕΝ ΤΩ Α

 ΘΑ ΝΑ ΤΩ ΒΑ ΣΙ ΛΕΙ ΚΥ ΡΙ Ι Ε ΤΩ Ν ΑΙ

 Ω ΝΙ Ω Ν ΣΟΥ Α ΓΑ ΘΩ Ν Α ΖΙ Ω Ω ΣΟΝ

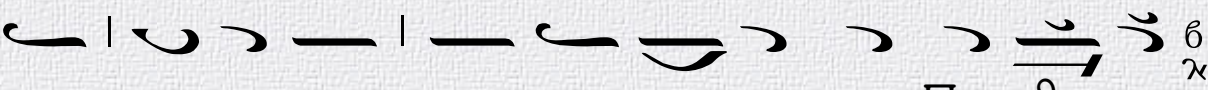

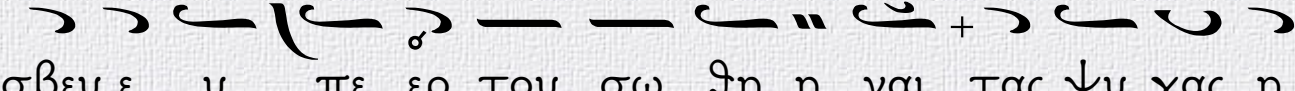
 ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΑ ΣΤΑΝ ΤΑΣ ΕΞ Η ΜΩ Ν ΚΑΙ Α ΝΑ ΠΑΥ ΣΟΝ

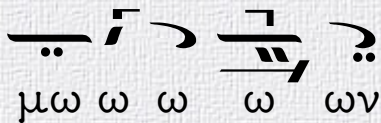
 ΑΥ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ Α ΓΗ Η ΡΩ ΜΑ ΚΑ ΡΙ Ο ΤΗ

 ΤΙ

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

τὸ τοῦ Μηναίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχει, τὸ κάτωθι.

Η

 ΜΟ ΝΗ Α ΓΓΗ ΚΑΙ Α ΧΡΑ Ν ΤΟΣ ΠΑ Ρ ΘΕ ΝΟΣ

 Η ΘΕ ΟΝ Α ΦΡ Α Σ ΤΩ Σ ΚΥ Η Σ Α Α Σ Α Π Ρ Ε

 Σ Β ΕΥ Ε Υ Π Ε Ε Ρ Τ ΟΥ Σ Ω Θ Η Η Ν Α Ι Τ Α Σ Ψ Υ Χ Α Σ Η



 μω ω ω ω ων

β
 λ

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τέλους (ἢ ἀπολυτίκια)

Ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος», ἀλλὰ Θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου, ὡς κάτωθι:

Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου·

Θεοτοκίον Ἦχος α΄

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἦχος β΄

Μήτηρ ἀγία ἢ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σὲ ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἦχος γ΄

Προφῆται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἦχος δ΄

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α΄

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός,

υίους φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. β'

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα,
Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου,
Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν,
ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον ᾠχος Βαρύς

Χαίρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρα
σου· χαίρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς
ἐλάμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. δ'

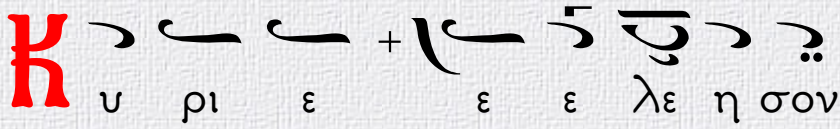
Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου,
κινουῖσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ ὕμῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

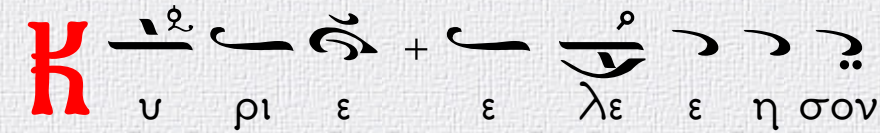
Ἦχος λ̣ ρ̣ νη̣

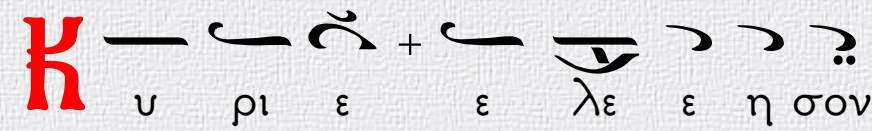
Α̣ μην̣ νη̣

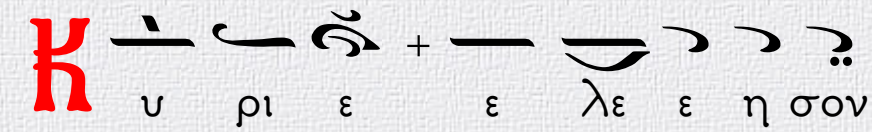
1. **Κ**  νη̣
υ ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κ**  βλ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κ**  ϝ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κ**  Δ ρ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
5. **Κ**  βλ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κ**  νη̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. **Κ**  Δ ρ̣
υ ρι ε ε ε λε η σον

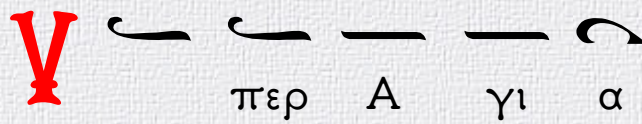
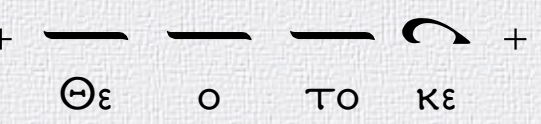
8. **Κ**  β
λ

9. **Κ**  Δ
λ

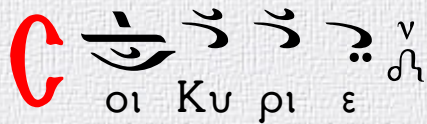
10. **Κ**  Γ
η

11. **Κ**  π
q

12. **Κ**  ν
δλ

Υ  +  +

 ν
δλ

Ϟ  ν
δλ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δ Α μην Δ

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δ **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ

σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν ⁷ σα ρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτω ς
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι΄

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Ω**σον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἄπολυτίκιον ἢ Ἀπολυτίκια τοῦ Μηναίου

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, Κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), ἀλλιῶς τὸ κάτωθι:

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
 Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ἰ̣ — 2 Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α
 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, Κοινωνικόν, τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον.